

Фелікс Картте: «Налякати і стерти межі між правдою і брехнею». Як російська дезінформація інфікує людей

«Дзеркальна політика» – це тактика, коли пропагандист звинувачує своїх опонентів у тих самих діях чи стратегіях, якими він сам активно займається.

Мета полягає в тому, щоб стерти межі між правдою та брехнею, між правильним і неправильним, і зрештою зробити людей байдужими.

Кремль часто використовує цю тактику для заплутування аудиторії та відведення підозр від себе. Наприклад, кремлівська пропаганда часто звинувачує Україну та Захід у «нацистських» кроках та спробах дестаблізувати Росію, тоді як саме Кремль намагається знищити демократичні уряди інших країн, дестаблізувати та підпорядкувати суспільства.

Також Кремль регулярно звинувачує Захід або певні групи, такі як ЛГБТК, у «втручанні» у справи Росії, тоді як очевидно, що саме Росія втручається у вибори та діяльність ЗМІ інших країн.

Це і є «дзеркальна тактика» в дії.

Однією із ключових цілей російської дезінформації є підірив громадської підтримки України в західних країнах, таких як США та Німеччина.

Наприклад, кампанія під назвою «Допельгангер» (з німецького «двійник» – ред.) поширює проросійські наративи через фейкові сайти та акаунти в соцмережах, підробляючи сторінки авторитетних ЗМІ, щоб завоювати довіру. Основні теми включають сумніви щодо ефективності санкцій проти Росії, посилення негативного ставлення до українських лідерів та нагнітання страхів щодо українських біженців у Європі.

Російська пропаганда залишається на крок попереду, діючи через посередників і комерційні структури, що ускладнює її ідентифікацію. Крім того, деякі політичні партії в ЄС активно просувають проросійські наративи, що ще більше ускладнює боротьбу з дезінформацією в межах ЄС. Щоб створити більш здорове медіасередовище, ЄС слід інвестувати не лише у громадські телерадіомовні компанії, а й використовувати регулювання для обмеження домінування цифрових медіа та IT-компаній, забезпечуючи чесну конкуренцію та стійкі доходи для якісних медіа.

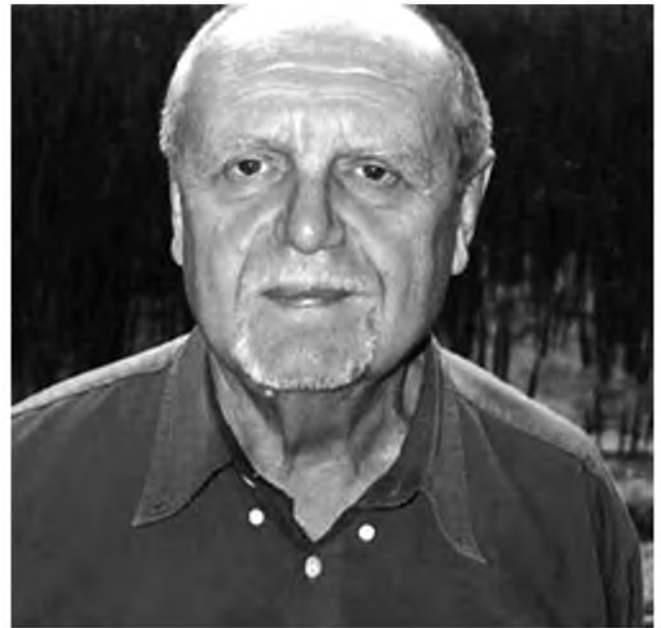
Фрагменти статті. 18.11.2024.

<https://www.radiosvoboda.org/a/rfe-rl-rosiyska-kampaniya-dezinformatsiyi-taktyka/33206557.html>

Автобіографічні повісті Михайла Стельмаха в інтерпретації Олександра Муратова

Олександр Муратову – 90

Лариса Брюховецька

Кінорежисер, сценарист, письменник, художник Олександр Муратов.

Олександр Муратов – український кінорежисер, письменник, сценарист, художник, заслужений діяч мистецтв України, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня. Після закінчення ВДІКу, починаючи з кінця 1950-х, працював у кіно без пауз. Серед українських кінорежисерів його можна вважати рекордсменом: зняв 25 ігрових фільмів різних жанрів (п'ять із них у співавторстві), серед яких були й екранізації творів українських письменників Михайла Стельмаха та Миколи Хвильового, і більше десятка – документальних.

Ситуація загрози, в якій ми, українці, нині проживаємо, велить нам звертатися до національних надбань, до творів літератури і кіно не тільки загальновідомих, а й тих, які були відсунуті на маргінес через невідповідність канонам авангарду і постмодернізму. Одне слово, традиційних, які так само повноправні, як і всі інші. Цінність їхня в тому, що вони утверджують людську доброту як основу співжиття, оздоровлюють ментально, збагачують душу, розкривають національну самобутність.